

nerede pensionsordninger følger dem, der anvendes i livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser, og de har ikke givet anledning til særlige beregnings tekniske overvejelser. I ydelsesdefinerede pensionskasser, hvor der er fastsat et pensionsniveau, der indebærer en garanteret regulering efter et løn- eller prisniveau eller lignende, må rentefoden, der lægges til grund ved beregningen af pensionshensættelser, højst være forskellen mellem det forventede renteniveau og det bedst mulige skøn over reguleringstakten. Ved fastsættelse af rentefoden kan der tages hensyn til effekten af eventuelle skattefritagelser.

Formålet med tegningsgrundlaget er at fastsætte sammenhængen mellem bidrag og pensionstilsagn. I henhold til det gældende § 17, stk. 1, skal det tekniske grundlag m.v., herunder tegningsgrundlaget, være rimeligt og betryggende. Da sammenhængen mellem bidrag og pensionstilsagn fastsættes på tidspunktet for tegning af pensionstilsagnet eller forhøjelse(r) heraf, gælder betingelsen om, at tegningsgrundlaget skal være rimeligt og betryggende, kun på tegningstidspunktet. Udviklingen kan medføre, at tegningsgrundlaget på sigt ikke længere er rimeligt og/eller betryggende.

Formålet med hensættelsesgrundlaget er at fastsætte størrelsen af de midler, som en pensionskasse til enhver tid skal være i besiddelse af for med stor sikkerhed at kunne opfylde sine pensionsforpligtelser (pensionshensættelserne). I henhold til det gældende § 17, stk. 1, skal det tekniske grundlag m.v., herunder hensættelsesgrundlaget, være rimeligt og betryggende. Finanstilsynet har i medfør af den gældende lovs § 21, nr. 1, fastsat nærmere regler til sikring af, at hensættelsesgrundlaget er betryggende. De nævnte regler fastsætter, at pensionshensættelserne skal beregnes for hvert enkelt medlem som forskellen mellem kapitalværdien af pensionstilsagn og aktuelle pensioner og kapitalværdien af fremtidige nettobidrag. Kapitalværdierne beregnes på det hensættelsesgrundlag, som pensionskassen har anmeldt til dette formål, og under hensyn til de fremtidige stigninger i pensionstilsagn og nettobidrag, der er kendt på beregningstidspunktet. Pensionshensættelsen for et medlem, der ikke er afskåret fra at udtræde af pensionskassen, skal dog mindst være lig med medlemmets udtrædelsesgodtgørelse. Hensættelsesgrundlaget må ikke føre til lavere pensionshensættelser for de enkelte medlemmer end et grundlag, der er baseret på det på opgørelsestidspunktet bedste skøn over grundlagets elementer.

Ifølge det gældende § 13, nr. 1, skal alle pensionskasser anvende et beregningsgrundlag til fastsættelse af sammenhængen mellem ydelser og bidrag (teg-

ningsgrundlaget) og et beregningsgrundlag til opgørelse af pensionshensættelserne (hensættelsesgrundlaget). Bestemmelsen udelukker ikke, at de to beregningsgrundlag kan være ens.

Muligheden for, at pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger kan anvende et fælles tegnings- og hensættelsesgrundlag, har været undersøgt i ovennævnte udvalg. Muligheden har været foreslået undersøgt, fordi en sådan opdeling er unaturlig for ydelsesdefinerede pensionsordninger, og for at lette pensionskassernes administrative byrder.

Udvalget har undersøgt muligheden for at anvende et fælles tegnings- og hensættelsesgrundlag for ydelsesdefinerede ordninger samt muligheden for at afhjælpe det forhold, at udtrædende medlemmer i pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger i visse situationer tjener på at udtræde af en pensionskasse og anvende sin udtrædelsesgodtgørelse til at tegne en ny pensionsordning i et andet pensionsinstitut, mens et medlem i andre situationer ikke vil være i stand til at retablere sin ordning i et nyt pensionsinstitut.

Der foreslås på baggrund af udvalgets arbejde, at en pensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsordninger i stedet for at anvende de gældende regler skal anvende følgende model, som Finanstilsynet i medfør af § 13, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, fastsætter nærmere regler for:

a) Et medlems optjente pensionstilsagn skal på ethvert tidspunkt mindst udgøre en så stor del af det fulde pensionstilsagn for medlemmet i henhold til pensionsaftalen, som den pensionsgivende tjenestetid udgør i forhold til den tjenestetid, der kræves for at opnå ret til fuldt pensionstilsagn (lineær optjening). Hvis pensionstilsagnet indebærer en garanteret regulering efter et løn- eller prisindeks eller lignende, skal der tages hensyn hertil ved at formindske beregningsgrundlagets rentefod med et skøn over reguleringstakten. Tjenestetiden, der kræves for at opnå ret til fuldt pensionstilsagn, er tiden fra optagelsen i pensionsordningen og frem til normal pensioneringsalder.

b) Pensionshensættelsen skal for hvert enkelt medlem på ethvert tidspunkt mindst udgøre kapitalværdien af det optjente pensionstilsagn, jf. litra a ovenfor. Pensionshensættelsen formindskes således ikke med kapitalværdien af fremtidige bidrag.

c) Pensionsbidraget skal for hvert enkelt medlem mindst udgøre den del af væksten i pensionshensættelsen, som ikke dækkes af den forudsatte rente med fradrag af risikopræmie, kapitalværdi af periodens reguleringer og administration.